



ΑΠΟΝΥΧΤΕΡΑ

Ω οί θλιμμένες ώρες!
Μέσα στήν ψυχή μου
Άνάβονν νεκροκέρια
Ω και νά κρατούσα
Καθώς τώρα, πάντα,
Τά λευκά σου χέρια.



Ω οί θλιμμένες ώρες!
Τί μελαγχολία
Πάσα ή πλάση δείχτει
Έγνοιες μαυροφόρες
Πλέκουν λογισμέ μου
Γύρωθέ σου δύχτι.



Ω οί θλιμμένες ώρες·
Μέσα στήν ψυχή μου
Άνάβονν νεκροκέρια·
Ω και νά κρατούσα
Καθώς τώρα, πάντα,
Τά λευκά σου χέρια.



ΝΕΚΡΩΜΕΝΟ φέγγος
Χύνει τό φεγγάρι
Στάφρισμένο κῆμα
Ποῦ γοργοκυλά,



Νεκρωμένο φέγγος
Πίνει τό χοστάρι
Ποῦ σιά κορφοβούνια
Σιέται σιγαλά.



Νεκρωμένο φέγγος
Ζώνει τά πλατάνια
Καί τά κυπαρίσσια
Τά ψηλά, ψηλά,

Νεκρωμένο φέγγος
Πλέκει σέ στεφάνια
Τῆς ἀμυγδαλίτσας
Τάνθια τά ἀπαλά.



Νεκρωμένο φέγγος
Μέσ' στό κοιμητήρι
Σέ σταυρούς, σέ πλάκες
Σέρνεται δειλά,



Νεκρωμένο φέγγος
Έχει ἀκόμα γύρει
Στήν ψυχή μου ποῦ ἔρμη
Κλαίει σιωπηλά.





ΧΥΘΗΚΕ μέσ' στὸν κῆπό σου
Σταλιά, σταλιά ἓνα βράδυ,
Στοῖς ἀμπελῖνες τὸ αἷμά μου
Καὶ στὸ περιπλοκάδι,

Φλογίστηκαν κι' ἀνάλωσαν
Κ' ἐγίναν ἄγριο ρέμα
Καὶ κοιμισμένη σ' ἐπιζαν
Μέσ' στὸ δικό μου τὸ αἷμα.

Μ. ΜΑΛΑΚΑΣΗΣ

✱
Κ' οἱ σύφραχτες τὸ ρούφηξαν
Φοιμμένες βαλοαμίνες
Καὶ μὲ λουλούδια κόκκινα
Ξημέρωσαν κι' ἐκείνες.

✱
Κι' ὅσα ἄνθια, κι' ὅσα ἀνθόκλινα
Μὲ τᾶσπλαγνό σου χέρι
Μάξεψες κι' ἀλαφρόστρωσες
Νὰ κάμης μεσημέρι



✱ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ: Η ΣΟΦΙΑ: (Ἔργον Τορβάλδσεν) ✱